CZYN KATOLICKI

OKÓLNIK DIECEZJALNEGO INSTYTUTU
AKCJI KATOLICKIEJ W CZĘSTOCHOWIE

„Akcja Katolicka jest udziałem świeckich w apostolstwie hierarchicznem Kościoła Katolickiego dla obrony zasad religijnych i moralnych, oraz dla rozwoju zdrowej i pożytecznej akcji społecznej pod kierownictwem hierarchji kościelnej — niezależnie i ponad wszystkie partje polityczne — celem odnowienia życia katolickiego w rodzinie i społeczeństwie." PIUS XI.

CZĘSTOCHOWA, UL. NAJŚW. MARJI PANNY Nr. 64

Rok I. Maj 1934. Nr. 5.

SPIS RZECZY.

CZYN KATOLICKI

OKÓLNIK DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny **3 zł.** z przesyłką	**CZĘSTOCHOWA** ul. Najśw. Marji Panny 64	P. K. O. Nr. 68.960 Telefon Nr. 17-10.
Rok I.	**Maj 1934**	**Nr. 5.**

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSTUS!

PROGRAM AKCJI KATOLICKIEJ NA ROK 1934.

§ 29. W roku 1934 pod względem organizacyjnym:

a) wykończy się organizację Naczelnego Instytutu Akcji Katolickiej przez stworzenie Rady Naczelnej Akcji Katolickiej;

b) uzupełni się Diecezjalne Instytuty Akcji Katolickiej przez powołanie Diecezjalnych Rad Akcji Katolickiej;

c) zacieśni się sieć Dekanalnych lub Parafjalnych Zarządów Akcji Katolickiej, powołując je do życia, gdy jeszcze nie powstały;

d) przeprowadzi się przebudowę zrzeszeń Akcji Katolickiej zgodnie ze statutami, które zatwierdzi Episkopat;

e) powoła się do życia organizacje katolickie tam, gdzie ich niema;

f) w ośrodkch kierowniczych Akcji Katolickiej i w zarządach zrzeszeń katolickich przeprowadzi się dokładne studjum zasad Akcji Katolickiej na podstawie zarządzeń Episkopatu i na zasadzie Kodeksu Akcji Katolickiej „Guerryego oraz „Podręcznika Akcji Katolickiej" Civardiego;

g) tamże omawiać się będzie każdy numer „Ruchu Katolickiego", komunikaty Diecezjalnych Instytutów Akcji Katolickiej i pisma organizacyjne poszczególnych zrzeszeń do Akcji Katolickiej przyjętych:

§ 30. Pod względem ideologicznym:

a) będzie Akcja Katolicka uświadamiała o znaczeniu Odkupienia świata dla życia jednostek, dla Kościoła i ludzkości;

b) będzie szerzyła ruch rekolekcyjny, starając się, by członkowie ośrodków kierowniczych Akcji Katolickiej i członkowie zarządów zrzeszeń odprawili w ciągu roku rekolekcje zamknięte.

§ 31. Akcja Katolicka i jej zrzeszenia wezmą udział:

a) w organizowaniu manifestacyj i obchodów jubileuszowych, uchwalonych przez Episkopat i przez poszczegól. Ordynarjuszów;

b) postarają się o uroczysty przebieg święta Chrystusa Króla.

NASZ PROGRAM.

Aby nie ustać w działalności apostolskiej, do której w szczególny sposób skłania nas przynależność do Stowarzyszeń Akcji Katolickiej — konieczną jest rzeczą zdawać sobie dobrze sprawę zarówno z celów Akcji Katolickiej, jak i ze sposobów pracy, któremi się A. K. posługuje.

Jeżeli dziś jeszcze, mimo tak bardzo ożywionej propagandy A.K. z ambon kościelnych, przez pisma, druki, odczyty i referaty na różnych źjazdach i kursach spotykamy się tu i ówdzie że zbyt mało posuniętą pracą w tej dziedzinie, to przyczynę tego stanu rzeczy widzieć musimy przedewszystkiem i głównie w niezrozumieniu zadań A. K. Do wniosku tego doprowadza nas i ten fakt, że w organizacjach, w których podjęto studjum zasad A. K. praca potrafiła rozwinąć się bardzo pomyślnie. Jest to bowiem normalna kolej rzeczy, że tam, gdzie człowiek wie do czego dąży, umie najczęście znaleźć i właściwe drogi do osiągnięcia swych zamierzeń.

Czem jest Akcja Katolicka i do czego dąży, o tem do tej chwili powinien już wiedzieć każdy katolik, sprawa ta bowiem, po jasnem określeniu przez Ojca św. przed sześciu prawie laty (zobacz określenie na I stronie okładki) dla nikogo już nie może być wątpliwą.

Celem więc A. K. to odnowienie, odbudowanie życia katolickiego w rodzinie i społeczeństwie. Oczywiście nie dokona się tego odnowienia jednym czynem i w jednej chwili. Potrzeba będzie do tego długich może lat i niemałych wysiłków, a przedewszystkiem zastępu gorliwych apostołów, gotowych podjąć się wzniosłej misji kształtowania ludzi według myśli Bożej.

Aby jednak te wysiłki przyniosły pożądane owoce, muszą być koniecznie podejmowane według pewnego, z góry ustalonego planu. Wszelka praca bezplanowa wyczerpuje tylko i zniechęca człowieka, który darmo oczekuje trwalszych skutków swych poczynań. Stąd też zawsze kładliśmy nacisk na nasze stowarzyszenia, aby pracowały według ustalonych z góry programów. Wymagaliśmy tego w każdym miesiącu zwłaszcza od zarządów P. A. K., do nich bowiem z natury należy koordynacja wysiłków wszystkich stowarzyszeń katolickich na terenie parafji.

Przy układaniu wszelkich programów o trzech rzeczach pamiętać muszą nasze organizacje, i ich członkowie:

1 — że w pracy podejmowanej nie są odosobnieni, ale że stanowią cząstkę wielkiej armji Chrystusowej, która pozostaje pod czujną opieką Episkopatu polskiego,

2 — pamiętać na rzucone przez ten Episkopat hasło naczelne, które w tym roku ujęte jest w formę wezwania do walki z nowocze-

snem pogaństwem i to hasło starać się uwzględniać we wszystkich swoich poczynaniach,

3 — śledzić wreszcie pilnie zlecenia D. I. A. K., który, podając pewne myśli i projekty stara się służyć pomocą podległym sobie organizacjom i posuwać ciągle pracę naprzód.

W szczególności w roku bieżącym wziąć musimy pod uwagę program zawarty w instrukcji programowej, uchwalonej przez komisję Episkopatu dla Akcji Katolickiej, jak i nasze uchwały podczas zjazdów delegowanych i Rady Diecezjalnej odbytych w marcu b. r.

Tak więc *pod względem organizacyjnym*

pamiętać musimy o wykonaniu punktów c, d, e, f, g, § 29 Instrukcji programowej (patrz: „Program A. K. na r. 1934" podany wyżej) a nadto o uchwałach wspomnianych zjazdów delegowanych, zalecających oparcie działalności większych zwłaszcza stowarzyszeń na specjalnych sekcjach (patrz rezolucje zjazdów kobiet i mężczyzn katolickich w Nr. 4 „Czynu Katolickiego").

Pod względem zaś ideologiczym

dążyć będziemy do wykonania §§ 30 i 31 Instrukcji programowej, oraz zajmiemy się zgodnie z naszemi uchwałami kwestjami wychowawczemi, jak również popularyzowaniem tak bardzo aktualnej encykliki Ojca św. Piusa XI p. n. „Quadragesimo anno".

Jak widać z powyższego jest to program obszerny i niezmiernie ważny. Dlatego też potrzeba, aby wszystkie stowarzyszenia zajęły się nim szczerze i bez odwłoki. D. I. A. K. będzie służył w tej sprawie wszelką pomocą, nie należy jednak wyłącznie oczekiwać na tę pomoc, ale odpowiednio do swoich warunków obmyślać sposoby i przeprowadzać podane wskazania, zwłaszcza tam, gdzie łatwo jest znaleźć stosownych do tego ludzi.

A więc do pracy!

Zebranie Zarządu P. A. K.

W poprzednim numerze „Czynu K." podaliśmy ramowy program zebrania Zarządu P. A. K., obecnie pragniemy omówić bliżej zawarte w nim punkty.

1. A więc co do zagajenia, to wygłasza je zawsze Prezes Zarządu P. A. K. lub w razie nieobecności tegoż — jego zastępca. Zagajenie zawierać powinno: a) powitanie zebranych, b) zawiadomienie o otwarciu (rozpoczęciu) zebrania i c) stwierdzenie obecności przedstawicieli większości reprezentowanych w zarządzie P.A.K. organizacyj. Forma zagajenia może tedy być następująca: „Stwierdzając obecność wszystkich (albo: większości) członków, witam zebranych i otwieram dzisiejsze posiedzenie Zarządu P. A. K.

Stwierdzenie obecności członków potrzebne jest głównie z dwóch

względów: przedewszystkiem podkreśla się przez to karność organizacyjną, a powtóre podnosi się faktyczną wartość zebrania. Jeśli bowiem brakować będzie zbyt dużej liczby obowiązanych do uczestnictwa w zebraniu, to lepiej takiego zebrania nie rozpoczynać, nie spełni ono bowiem wtedy najczęściej swego zadania.

2. W dalszym ciągu przewodniczący zachęca do modlitwy i rozpoczyna ją. Modlitwa przed zebraniem posiada duże znaczenie: oświeca umysły i nadaje zebraniu odpowiednie namaszczenie, które je odróżnia od zebrań innego rodzaju.

Jako modlitwy użyć można „Zdrowaś Marjo", dodając na końcu jakieś stosowne wezwanie np. „Św. Wojciechu — módl się za nami" lub inne (Pamiętać trzeba, że Św. Wojciech jest Patronem A. K. w Polsce).

W diecezji włocławskiej odmawia się przed zebraniami miesięcznemi stowarzyszeń A. K. modlitwę do Ducha św. w następującem brzmieniu:

W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen. Przybądź Duchu Święty, napełnij serca Twych wiernych i zapal w nich ogień miłości Twojej.

Módlmy się. Boże, któryś serca wiernych światłem Ducha Świętego pouczył, daj nam w tymże Duchu, co dobre jest, poznawać i pociechą Jego zawsze się weselić. Przez Chrystusa Pana naszego. A.

O Marjo bez grzechu poczęta — Módl się za nami, ktőrzy się do Ciebie uciekamy.*)

Tę samą modlitwę można również odmawiać i przed zebraniami Zarządów. P. A. K.

3. Następuje odczytanie i przyjęcie protokułu z poprzedniego zebrania. Przewodniczący wzywa w tym celu sekretarza, aby odczytał ostatni protokuł.

Po odczytaniu przewodniczący zapytuje obecnych, czy kto z nich pragnie zabrać głos w związku z odczytanym protokułem. Jeżeli ktoś wnosi poprawkę albo uzupełnienie, sekretarz zapisuje ją w nowym protokule odbywanego zebrania, nigdy w tym samym protokule. Jeśli zaś nikt głosu nie zabiera, przewodniczący ogłasza, że protokuł został przyjęty i przystępuje do następnego punktu.

4. Ten punkt obejmuje sprawozdania członków Zarządów z ich działalności. Chodzi tu poprostu o pewną wspólną kontrolę, czy mianowicie stowarzyszenia uczyniły cokolwiek w związku z uchwałami na poprzedniem zebraniu czy też nic. Każdy tedy z przedstawicieli stowarzyszeń powinien krótko zdać sprawę, co jego stowarzyszenie wykonało w czasie od poprzedniego zebrania Zarządu P. A. K. Sprawozdania takie informują zebranych o tem, czy istnieje w rzeczywi-

*) „Wskazania" D. I. A. K. we Włocławku, 1934, Nr. 4, str. 37.

stości w parafji wspólny front pracy, a następnie są niemałą pobudką do wysiłków dla wszystkich Stowarzyszeń. Żadne z nich bowiem nie będzie chciało być na szarym końcu pod względem owoców pracy. Niejednokrotnie również okaże się z takiego sprawozdania potrzeba udzielenia pewnej pomocy danemu stowarzyszeniu, albo poparcia jego zamierzeń.

W tym punkcie także powinien Prezes P. A. K. złożyć sprawozdanie z odbytych konferencyj, rozmów, interwencyj i t. d.

5. W celu kształcenia członków zarządów P. A. K. w programie każdego zebrania powinien się znaleźć referat lub pogadanka z zakresu zasad A. K. bądź też o sposobach pracy w A. K. Referat taki zasadniczo wygłaszać powinni sami członkowie Zarządu P. A. K., w pewnych wypadkach zaprosić można również i osoby z poza Zarządu. Źródłem referatów na takie zebranie jest przedewszystkiem podręcznik ks L. Civardiego, podający w jasnej i zrozumiałej formie zasady A. K. Wiele materjału dostarczyć może również i „Ruch Katolicki", organ A. K. w Polsce. Zwłaszcza jego działy ideowy i praktyczny posiadają dla stowarzyszeń A. K. ogromne wprost znaczenie, jeśli się je umie należycie wykorzystać.

Wreszcie i nasz „Czyn Katolicki" daje również sporo wiadomości, które omawiać można na podobnem zebraniu.

6. Po jakimkolwiek referacie czy pogadance nie powinno nigdy braknąć dyskusji. Zawsze bowiem prawie znajdą się kwestje bądź niezrozumiałe, bądź nie dość wyczerpane, które na zebraniu można wyjaśnić czy uzupełnić. Przez takie zainteresowanie się treścią referatu pogłębia się znajomość poruszonej w nim sprawy i, co również jest ważne, uczestnicy zebrania nabierają wprawy i śmiałości w wygłaszaniu swego zdania, a tem samem przygotowują się do obrony swego stanowiska w innych okolicznościach. Z tej racji przewodniczący zebrania powinien otoczyć dyskusję szczególną opieką, czuwając zarazem nad tem, aby w formie była łagodną, nikogo nie rażącą oraz aby nie było w niej odbiegania od tematu.

(Dokończenie w następ. numerze)

Uwaga! Niektóre punkty niniejszego artykułu odnoszą się również do zebrań zarządów stowarzyszeń, jak i zebrań plenarnych. Dlatego uważne odczytanie tego artykułu poleca się wszystkim zarówno zarządowcom.

„Akcja Katolicka tworzy integralną część duszpasterstwa i życia chrześcijańskiego; poświęcić się Akcji Katolickiej znaczy służyć Kościołowi i duszom, przeszkadzać Akcji Katolickiej znaczy szkodzić Kościołowi i duszom". Pius XI.

TRIUMF WIARY.

(Zamiast referatu dla Stowarzyszeń A. K.)

Jest smutnym faktem, że tak bardzo zrośliśmy się z pojęciem dzisiejszego kryzysu, iż poza nim nie dostrzegamy często nawet iskry nadziei czegoś lepszego. Życie poczęło nam się przedstawiać czarno i ponuro, jak dzień bez słońca, noc bez gwiazd.

Hymnem codziennym człowieka współczesnego stał się lament i narzekanie. Tymczasem nie wszystko usprawiedliwia ten posępny nastrój. Na świecie bowiem działy się i dzieją rzeczy, które są zdolne wlewać wiarę w lepszą przyszłość i budzić otuchę do wytrwania. Trzeba tylko umieć je wyszukiwać i z nich korzystać.

Oto kilka takich świetlanych błysków.

Tęsknota człowieka za Bogiem. Jest rzeczą znamienną ten pęd współczesnego człowieka do Boga. Jeżeli chodzi o Polskę, to jak donosiły dzienniki, dawno nie oglądano takiego natłoku w świątyniach, jak podczas rekolekcyj w ubiegłym wielkim poście. O ile przed kilku laty trzeba było do tego mocnej zachęty — to dziś inicjatywa w tym względzie wychodzi coraz częściej z kół świeckich katolików. Zwraca uwagę już nietylko zresztą liczba uczestników w rekolekcjach, ale również i rozmaitość seryj rekolekcyjnych. Urządza się więc je dla inteligentów z wyższem wykształceniem, dla urzędników, kupców, rzemieślników, robotników, akademików, harcerzy, nawet dla bezrobotnych i bezdomnych, a zawsze z dużem powodzeniem.

Tak np. w tegorocznych rekolekcjach dla akademików w Warszawie brało udział ponad 7000 młodzieży. Czy to nie pocieszający objaw? Podobnie bywa zresztą i gdzieindziej.

W końcu marca podały pisma, że w Nowym Jorku przyjął wiarę katolicką wybitny pastor protestancki Charles William Bothe. Podobnie i wśród duchownych prawosławych w Ameryce daje się zauważyć poważne dążenie do katolicyzmu. Nawrócony w ubiegłym roku ks. Włodzimierz Aleksandrow informuje, że otrzymał listy od przeszło 40 duchownych prawosławnych, którzy chcieliby się dowiedzieć o możliwości dopuszczenia ich do Kościoła w charakterze kapłanów katolickich. Na uniwersytecie Illinois (Ameryka) trzynastu akademików przeszło w ostatnich dniach na wiarę katolicką.

W Frakfurcie n/M. (Niemcy) w jednej tylko parafji St. Gallus podczas odbytych tam misji OO. Redemptorystów i Franciszkanów, nawróciło się do prawdziwej wiary 2 tysiące osób. A niedawno 600 pastorów ewangelickich wyraziło życzenie powrotu do Kościoła katolickiego. Jeden z nich, sławny teolog Karol Thieme, wystosował pismo do Ojca św., w którem prosi o przychylne potraktowanie tej pokornej prośby.

Masowy powrót do Kościoła obserwować też można w Austrji, a zwłaszcza w Wiedniu, po upadku tam rządów socjalistycznych.

Katolicy zwyciężają! W Amsterdamie, w Holandji, gdzie jeszcze nie tak dawno katolicy liczebnie dwa razy słabsi napróżno walczyli o prawa dla siebie — dziś odgrywają tam poważnę rolę. W tradycyjnej procesji nocnej, urządzonej, jak za czasów prześladowania, bez świec, chorągwi i krzyża bierze dziś udział około 30 tysięcy mężczyzn z arcypiskupem Utrechtu Jansenem i biskupem Harlemu, Aengenentem na czele.

W Moskwie podczas świąt wielkanocnych mimo gwałtownej agitacji bezbożników, nieliczne już dziś świątynie przepełnione były wiernymi, a w nabożeństwach odprawianych udział wzięli nietylko ludzie starzy ale i liczne zastępy młodzieży. Co więcej, na skutek interwencji amerykańskiej, rozpoczął wśród katolików obywateli amerykańskich jawną działalność duszpasterską ks. Brown, który przystępuje nawet do budowy kościoła katolickiego, pierwszego po przewrocie w Rosji.

We Francji na skutek protestu katolików rząd postanowił przywrócić audycje religijne na państwowych rozgłośniach radjowych, zakazane swego czasu przez rząd Chautempsa, w większości masoński.

W Szwajcarji podczas wyborów na stanowisko ministra skarbu wybrany został katolik konserwatysta Philipp Etter. T. zw. „Akcja szwajcarska", grupująca różne stowarzyszenia społeczne, wystąpiła z śmiałym wnioskiem o zniesienie w Szwajcarji lóż masońskich.

Katolicy organizują się! Również w Szwajcarji katolicy zamierzają wybudować własną radjostację nadawczą, o charakterze międzynarodowym. Zebrano już na ten cel 70 tysięcy franków.

Za przykładem Holandji i katolicy belgijscy utworzyli wielką centralę filmową, która skupia pół tysiąca katolickich placówek kinowych, prowadząc biuro porady, oceny i pośrednictwa.

We Francji podobna działalność katolików na polu filmu wzbudzić już zdołała ogromny niepokój wśród wrogów Kościoła.

Krzyż triumfuje! W sejmie irlandzkim za fotelem przewodniczącego postanowiono umieścić duży krucyfiks.

Na szczycie góry Chatelard w Szwajcarji ma stanąć w niedługim czasie figura Chrystusa Króla, na pamiątkę 1900-lecia odkupienia. Figura będzie miała 23 stopy wysokości.

W pobliżu San Francisco, na najwyższem wzgórzu, postawiono niedawno olbrzymi krzyż z betonu o wysokości 30 metrów. Ramiona krzyża wynoszą 14 metrów, podstawa zaś 25 metrów średnicy.

Zaprawdę Chrystus obejmować poczyna boskiemi ramionami świat cały...

Uwaga! W zestawieniu powyższem podaliśmy cały szereg wiadomości ze świata katolickiego, zaczerpniętych z pism codziennych i tygodników, chcąc podać przez to łatwy sposób urozmaicenia i ożywienia zebrań naszych stowarzyszeń.

Obszerniejsze uwagi na ten temat zamieścimy w następnych numerach „Czynu K."

SMUGI...

Jednym z objawów nowoczesnego pogaństwa jest niewątpliwie lekceważenie obowiązku należnego święcenia dni świętych, a zwłaszcza zaniedbywanie słuchania mszy św. w niedziele i święta. Brak zrozumienia w tej dziedzinie sprawia, że niektórzy katolicy z bardzo nawet słabych powodów uchylają się od spełnienia tego ważnego obowiązku. Zadaniem więc Akcji Katolickiej będzie poświęcić tej sprawie trochę uwagi.

Wraz ze zwiększeniem się w dzisiejszych czasach liczby przeróżnych organizacyj rozwija się również coraz więcej i życie towarzyskie wśród ludzi. Wyraźne tego objawy widzimy w postaci urządzanych często „herbatek", wieczorków, zabaw, balów i t. p.

Chęć zabawienia się nie jest jeszcze rzeczą złą, stąd też żadną miarą nie można z tego tylko powodu, że jakaś organizacja szuka rozrywki — ganić z góry tej czy innej imprezy. Wymagać jednak przy tem można, aby żadna z tych rozrywek nie stała się złą, dając komukolwiek możność zaniedbania powinnych obowiązków względem Boga. A tak niestety czasem się dzieje.

Rozpoczynające się późnym wieczorem w dni przedświąteczne zabawy, przeciągają się zazwyczaj do białego rana i wtedy dopiero, gdy część wiernych spieszy na ranne nabożeństwa, uczestnicy rozrywek wracają rozbawieni i roześmiani do domów, aby czemprędzej udać się na spoczynek po całonocnem zmęczeniu. Oczywiście często o wysłuchaniu tego dnia mszy św. niema już mowy, a jeżeli nawet i ktoś prosto z takiej zabawy uda się na nabożeństwo — to łatwo można się domyślać ile prawdziwie Pan Bóg ma z tego chwały.

To też na uwagę zasługują uchwały Stowarzyszeń Akcji K. w parafji X:

1) *Zabawy urządzane w dni przedświąteczne przez Stowarzyszenia A. K, nie powinny nigdy przeciągać się poza godzinę 11-tą wieczorem.*
2) *Należy zasadniczo unikać w Stowarzyszeniach A. K. urządzania zabaw w dni przedświąteczne.*

3) W wypadku jednak niemożliwości wynalezienia lepszego czasu — zabawy urządzane w dni przedświąteczne przez Stowarzyszenia A. K. nie powinny przeciągać się poza godzinę 11,30 wieczorem.

4) Należy wymagać od członków, aby nie brali udziału w zabawach, urządzanych przez inne organizacje w czasie niedozwolonym przez własną organizację.

5) Dążyć do porozumienia się w tej sprawie z innemi organizacjami.

6) Unikać należy takich wycieczek w dni świąteczne, podczas których okazałoby się niemożliwem wysłuchanie, zgodnie z przykazaniem kościelnem, mszy św.

Niech wszystkie Stowarzyszenia Akcji Katolickiej zastanowią się nad treścią tych uchwał.

I. ZARZĄDZENIA.

1. W sprawie wykonywania programu.

Zwracamy uwagę Zarządów Stowarzyszeń na zamieszczony w niniejszym numerze „Czynu" „Program A. K. na rok 1934" i artykuł p. t. „Nasz program".

Oba artykuły należy dobrze przeczytać i przemyśleć, zastanawiając się nad tem, w jaki sposób najlepiej, odpowiednio do warunków, wypełnić będzie można zawarte w nich postulaty.

2. Nowym Stowarzyszeniom pod uwagę.

Przypominamy, że wszystkie nowopowstałe stowarzyszenia obowiązane są do odesłania w najkrótszym czasie pod adresem D.I.A,K. w Częstochowie odpisów protokułów zebrań organizacyjnych, W szczególności protokuł taki powinien zawierać: datę zebrania, czas i miejsce, wskazanie osoby przewodniczącego, ilość obecnych i zapadłe na zebraniu uchwały. Protokół powinien być podpisany przez Asystenta Kościelnego, przewodniczącego i sekretarza zebrania.

3. W sprawie Kongresu Euch. w Zagłębiu.

Jak wiadomo w dniach 9 i 10 czerwca b. r. odbędzie się V-ty Kongres Eucharystyczny Diecezji Częstochowskiej w Dąbrowie Górniczej.

Pożądaną jest rzeczą, aby w tych dniach jaknajwiększa liczba stowarzyszeń A. K. przystąpiła do Stołu Pańskiego, łącząc się w ten

sposób z mieszkańcami Zagłębia w oddaniu czci Bogu utajonemu.

W samem Zagłębiu Dąbrowskiem wszystkie Stowarzyszenia Akcji Katolickiej wezmą nadto udział w wielkiej procesji Eucharystycznej, która wyruszy z Dąbrowy Górniczej do Gołonoga w dniu 10 czerwca o godz. 14.30 (2.30 po południu).

Stowarzyszenia A. K. pójdą w jednej grupie, w następującym porządku: 1) Wszystkie SMPŻ, 2) Wszystkie SMPM, 3) wszystkie S. Kobiet Kat. i naostatku 4) wszystkie Stow. Mężczyzn Katolickich.

Poszczególne stowarzyszenia zabiorą ze sobą swoje sztandary organizacyjne, pożądanem też jest, aby miały estetycznie wykonane transparenty z odpowiedniemi napisami (np. SMPM par. Nowy Siedlec, S. K. K. par. Zagórze i t. p.).

II. WSKAZANIA.

1. Wytyczne pracy dla Zarządów Stowarzyszeń A. K. na miesiąc Maj.

A. Dla Zarządów Parafjalnych A. K.

a) Odbyć zebranie miesięczne, zapoznać się z treścią niniejszego numeru „Czynu Katolickiego" — odczytać zwłaszcza trzy pierwsze artykuły. Ułożyć szczegółowy program pracy na maj i czerwiec.

b) W związku z podanym programem A.K. na r. 1934 zastanowić się nad wypełnieniem punktu e § 29, t. j. nad powołaniem do życia tych organizacyj katolickich, których jeszcze w parafji niema.

c) W związku z programem diecezjalnym obmyśleć sposób spopularyzowania encykliki „Quadragesimo anno" (czytaj: „Kwadragesimo anno"). Bliższe uwagi patrz niżej.

d) Odczytać uwagi z działu „Smugi". Jeżeli to będzie w parafji rzeczą aktualną — wpłynąć na stowarzyszenia, aby przeprowadziły u siebie podobne uchwały.

B. Dla Zarządów Stowarzyszeń A. K.

a) Odbyć zwykłe zebranie Zarządu, na którem omówić uchwały Zarządu P. A. K.

b) Zapoznać się z programem A. K. jak i z programem diecezjalnym (patrz artykuł: „Nasz program"). Tam, gdzie jeszcze nie istnieje Zarząd P. A. K. zastanowić się nad wypełnieniem punktów c i d z wyżej podanej instrukcji.

c) Ułożyć program pracy i według niego odbyć zebranie miesięczne. Referat wyśle D.I.A.K. Gdyby zebranie wypadło przed otrzymaniem referatu, można odczytać artykuł p. t. „Triumf wiary".

d) Zachęcić członków do pilnego uczęszczania na nabożeństwa majowe. Rodzice dbać powini, aby zwłaszcza dzieci w tych nabożeństwach brały chętny udział.

2. Poznajmy encyklikę „Quadragesimo anno".

Trzy lata mijają w maju od czasu ukazania się sławnej encykliki Papieża Piusa XI, p. n. „Quadragesimo anno". Podkreślając ustawiczną troskę Kościoła o dobro ludów, rzuca w niej Ojcie św. szczególnie ważne dla doby obecnej wskazania. To też powinno być obowiązkiem każdego stowarzyszenia katolickiego zapoznanie się z tą encykliką. W tym celu należy jej poświęcić trochę czasu podczas kilku kolejnych zebrań, omawiając gruntownie najważniejsze zagadnienia. Tam, gdzie nie będzie stanowiło większej trudności wyszukanie odpowiedniego prelegenta, należałoby urządzić jedno lub kilka zebrań na szerszą skalę, poświęconych całkowicie omówieniu encykliki. Pożądaną również rzeczą byłoby urządzenie w miesiącu maju specjalnego obchodu, pod hasłem: „Kościół-budowniczy porządku społecznego". Popularne omówienie encykliki roześle D. I. A. K. w formie referatów w początkach maja.

3. O dobry przykład ze strony Stowarzyszeń A. K.

Nawiązując do uwag zawartych w dziale „Smugi" — apelujemy do naszych Stowarzyszeń, aby sprawę poruszoną tam, jeśli ona będzie aktualną, starały się jaknajlepiej rozwiązać, usuwając przez to może wiele zgorszenia w parafji. Członkowie Stowarzyszeń Katolickich muszą sobie zdawać dobrze sprawę z tego, że ich postępowanie staje się nieraz miarą dla innych.

A więc świecić dobrym przykładem.

4. Wszyscy na nabożeństwa majowe.

Nastaje maj a wraz z nim pora przemiłych nabożeństw majowych, na cześć Matki Najświętszej. I nietylko przemiłych ale i owocnych. By jednak te owoce dostać się mogły przedewszystkiem najbardziej potrzebującym, trzeba ich skłonić, aby choć na jedno takie nabożeństwo przybyli. A więc zachęcajmy do udziału w nabożeństwach majowych.

Otoczmy opieką kapliczki i krzyże przydrożne, zdobiąc je kwieciem i zielenią. W porozumieniu z ks. Proboszczem zorganizujmy przy nich, zwłaszcza w miejscowościach znacznie odległych od Kościoła, nabożeństwa ze śpiewami ku czci Panny Najświętszej. Skupiajmy obok nich przedewszystkiem dzieci, niech już od lat najmłodszych uczą się modlić wspólnie i czci dla rzeczy świętych. I sami okazujmy poszanowanie dla chwalebnych przodków tradycyj.

III. DONIESIENIA.

1. Rozciągnięcie Jubileuszu Odkupienia na cały świat.

Na początku kwietnia ogłoszoną została bulla (konstytucja apostolska) „Quod superiore anno", rozszerzająca odpusty roku świętego na cały świat katolicki. W dokumencie tym, wydanym pod datą 2-go kwietnia Ojciec św. wyraża na wstępie zadowolenie ze wspaniałego przebiegu Jubileuszu i obfitych jego owoców, czego wyrazem były niezwykle liczne i tłumne pielgrzymki przybywające z całego świata i obejmujące rzesze zarówno starców, mężów dojrzałch, jak i młodzieży, zarówno robotników w pocie czoła zdobywających swój chleb powszedni, jak członków najwyższych warstw społecznych i tych, co piastują wysokie godności publiczne. Ponieważ jednak nie wszyscy mogli przybyć do Rzymu, uważa Ojciec św. za wskazane Jubileusz rozszerzyć na cały świat i mianowicie od oktawy Wielkanocy roku bieżącego do oktawy Wielkanocy roku 1935. Dla uzyskania odpustów jubileuszowych prócz modlitw w intencji Ojca św. i w intencjach podanych w bulli „Quod nuper" Papież pragnie, by podniosły się do Boga błagania o dalszy wzrost misyj wśród wiernych i o powrót do jednej owczarni zbłąkanych dyssydentów, wreszcie, by zadośćuczyniono i naprawiono krzywdy wyrządzone Boskiemu Majestatowi przez wojujących bezbożników, usiłujących z serc ludzkich wyrwać największą pociechę religji i odsunąć ludzkość od prawdziwej cywilizacji.(K.A.P.)

2. Nasz referat na maj.

W niniejszym numerze „Czynu K." nie podajemy żadnego referatu dla naszych stowarzyszeń. W związku bowiem z programem diecezjalnym przygotowujemy kilka wykładów na temat encykliki „Quadragesimo anno", które roześlemy w ciągu maja, możliwie wraz z zapowiedzianemi już referatami ze zjazdów.

3. Nowe Stowarzyszenia.

W ostatnim miesiącu zawiązały się następujące nowe stowarzyszenia:

W Przybynowie — Stow. Kobiet Katolickich, powstało 6.IV.1934, w Żarkach — Stow. Kobiet Katolickich, powstało 8.IV.1934, w Nowej Wsi par. Żarki — Stow. Mężczyzn Katolickich, powstało 8.IV.1934, w Skomlinie — S. K. K., w Radostowie — S. K. K. i S. M. K., w Pątnowie — S. K. K. i S. M. K.

Przypominając o obowiązku nadesłania do D. I. A. K. w Częstochowie odpisów protokułów zebrań organizacyjnych — witamy z ra-

dością nowe placówki myśli i czynu katolickiego, życząc im pomyślnego rozwoju i dużych rezultatów pracy.

4. Nowi Prezesi P. A. K.

D. I. A. K. w Częstochowie dokonał zatwierdzenia następujących prezesów P. A. K.:

W Gomunicach — p. Józefa Fracha 26.III.1934 r.

W Mokrsku — p. Piotra Presia 26.III.1934 r.

W Bogdanowie – p. Antoniego Grzejdziaka 19.IV.1934 r.

Nowym Prezesom Zarządów P. A. K. życzymy z całego serca powodzenia w zbożnej pracy.

Uwaga: Przy zgłaszaniu następnych prezesów uprzejmie prosimy Przew. ks. ks. Asystentów o łaskawe podawanie zawodu kandydatów.

5. Popularne wykłady dla Stowarzyszeń A. K.

Niejednokrotnie spotkać się można z narzekaniem na brak popularnych wykładów dla Stowarzyszań A. K. Tymczasem tak źle nie jest pod tym względem, bo posiadamy już dość bogaty dorobek w tej dziedzinie.

I. I tak Archidiecezjalny Instytut A. K. w Poznaniu, zanim połączył swoje wydawnictwo ze „Szkołą Czynu" wydał 10 referatów p. n. „Szkoła Apostołów" o następującej treści:

1. Nowy Czyn, — 2. Kto jest apostołem? — 3. Gdzie ksiądz nie dociera, — 4. Źródło mocy (o rekolekcjach zamkniętych), — 5. Chrystus w Kościele, – 6. Odnowienie rodziny, — 7. Kościół nauczycielem prawdy, — 8. W szeregach Akcji Katolickiej, — 9. Kościół źródłem życia, — 10. Kościół wychowawcą ludzkości.

Wykłady te są do nabycia w Naczelnym Instytucie A. K. w Poznaniu, Marcinkowskiego 22, w cenie 15 gr. za egz.

II. Jako wydawnictwo Naczelnego Instytutu A. K. w Poznaniu wychodzi t. zw. „Szkoła Czynu", której wykłady obecnie dostosowane zostały do programu oficjalnego Akcji Katolickiej i z tego względu zasługują na większą uwagę. Dotąd ukazało się 12 numerów o następującej treści:

1. Łączmy siły parafji, — 2. Zadania Akcji Katolickiej parafji, — 3. O ofenzywę katolicką, — 4. Kobieta w Akcji Katolickiej, — 5. Apostolstwo zewnętrzne i wewnętrzne, — 6. Wiara podstawą życia, — 7. Jest Bóg! — 8. Sekciarze apostołowie fałszu, — 9. Do walki z nowoczesnem pogaństwem, — 10. Co należy wiedzieć o Akcji Katolickiej, — 11. Praktykujący katolik, — 12. Akcja Katolicka a ruch liturgiczny.

Cena 1 egz. 10 groszy, 100 egz. 7.— zł. Nabywać można w D. I. A. K. w Częstochowie.

III. Sp. Akc. „Ostoja" w Poznaniu wydała ostatnio cykl wykładów, rozprowadzających hasło Episkopatu na rok 1934 o walce z nowoczesnem pogaństwem, p. n. „Żywe słowo". Odsyłając łaskawych Czytelników do wzmianki zawartej na III stronie okładki kwietniowego numeru „Czynu Katolickiego" tutaj podajemy tylko tytuły wydanych referatów.

Nr. 5 — Bóg jest! 6 — Istota i przymioty Boga. 7 — Dlaczego należy czcić Boga? 8 — Chwalmy Boga modlitwą. 9 — Chwalmy Boga czynem! 10 — W duchu i w prawdzie. 11 — Wiara dojrzałego człowieka. 12 — Pogłębianie wiary. 13 — Źródła wątpliwości w wierze. 14 — Bądźmy apostołami zbłąkanych. 15 — Szczęście wiary. 16 — O zabobonach. 17 — Religja spirytyzmu. 18 — Cuda spirytyzmu. 19 — Dziwy hipnotyzmu. 20 — Wyznania protestanckie w Polsce. 21 — Badacze Pisma św. 22 — Baptyści i adwentyści. 23 — Kościół narodowy. 24 — Marjawici.

Odznaczenie Dyrektora Naczelnego Instytutu A. K.

Jak doniosły pisma — Dyrektor Naczelnego Instytutu A. K. w Polsce, ks. Dr. St. Bross, mianowany został tajnym szambelanem Jego Świątobliwości.

Z tej okazji D. I. A. K. w Częstochowie przesyła zasłużonemu dla Akcji Katolickiej pracownikowi serdeczne gratulacje.

IV. KRONIKA.

Kursy Akcji Katolickiej.

W Krzepicach:

Kurs odbył się w dniu 22 marca br. Nabożeństwo odprawił ks. kan. Z. Zawadzki, kazanie wygłosił ks. dyr. J. Sobczyński. Na kurs przybyło 59 osób z 6 parafji:

	Męż.	Kob.
Krzepice	4	20
Starokrzepice	4	6
Zajączki	5	7
Parzymiechy	—	—
Danków	1	3
Przystajń	2	1
Ługi	—	—
Panki	4	3
	19	40

W kursie wziął również udział ks. Prob. Ciempka, z Zajączek.

W Kłobucku.

Kurs odbył się w dniu 23 marca r. b. Nabożeństwo odprawił Ks. Prof. W. Gacek, kazanie wygłosił ks. Mgr. Z. Lipa. W kursie wzięło udział 189 uczestników z 3 parafji:

	Męż.	Kob.	Mł.M.	Mł.Ż.
Kłobucko	35	92	14	33
Miedźno	3	5	—	—
Ostrowy	4	3	1	—
Wilkowiecko	—	—	—	—
Złochowice	—	—	—	—
Bór Zapilski	—	—	—	—
	42	100	15	32

Wizytacje.

W dniach od 1 do 15 kwietnia rb. Ks. Dyrektor J. Sobczyński wizytował

Stowarzyszenia Akcji Katolickiej w następujących parafjach: Dzietrzkowice, Skomlin, Wójcin, gdzie wygłosił jednocześnie referat na konferencji dekanalnej dekanatu Bolesławickiego, Chróścin, Bolesławiec, Mieleszyn, Zdżary, Czastary, Radostów, Mokrsko, Komorniki, Ożarów, Wierzbie, Kadłub, Krzyworzeka, Chotów, Wieluń, Pątnów. Dzietrzniki.

W dniach od 4 do 9 kwietnia Ks. St. Gałązka, sekretarz Diec. I. A. K. wizytował następujące Stowarzyszenia A. K. w parafjach: Zrembice, Choroń, Przybynów, Żarki i Włodowice.

KRONIKA REKOLEKCYJNA.

W odbytych od 24 — 28 lutego pod kierownictwem ks. Mgr. Z. Lipy rekolekcjach zamkniętych dla matek wzięło udział 21 uczestniczek. Od 2 do 6 marca odprawiło rekolekcje zamknięte 9 pracownic plebańskich, pod kierunkiem ks. Prob. Wenikajtisa. Pań z inteligencji przybyło na rekolekcje w dniach od 6 — 10 marca 13 osób. Prowadził kurs O. Wendelin Swierczek, Misjonarz z Krakowa. Panów z inteligencji przybyło 3. Prowadził w czasie od 12 — 16 marca ks. Prob. A. Wenikajtis. Panien od 16 — 20 marca było 35. Rekolekcje przeprowadził Ks. Prof. P. Sobański. Mężczyzn przybyło od 20 — 24 marca 11. Kurs przeprowadził ks. Prob. Wenikajtis. Rekolekcje dla organistów od 9 — 13 kwietnia zgromadziły 4 uczestników. Kurs przeprowadził również ks. Prob. Wenikajtis, przy współudziale ks. prof. B. Kasprzaka.

Nie zapominajmy o rekolekcjach zamkniętych.

Uznając ogromne znaczenie ruchu rekolekcyjnego dla rozwoju Akcji Katolickiej, podaje instrukcja programowa na rok 1934 następujące wskazanie: Akcja Katolicka „będzie szerzyła ruch rekolekcyjny, starając się, by członkowie ośrodków kierowniczych Akcji Katolickiej i członkowie zarządów zrzeszeń odprawili w ciągu roku rekolekcje zamknięte“. (§ 30 punkt b).

Zupełnie słuszne podkreślenie wartości rekolekcyj, a słuszniejsze jeszcze wymaganie skierowane pod adresem ośrodków kierowniczych.

Któż bowiem przejść powinien przedewszystkiem przez tę szkołę apostolstwa, jak nie ci, którzy stoją na czele stowarzyszeń katolickich, jak nie ów sztab świeckich pomocników i kierowników A. K.? Wszak to oni powinni najpierw osiągnąć tę pełnię życia katolickiego, poznać doskonale swoje zadania i przejąć się odpowiedzialnością za tych, których przez swe apostolstwo mają poprowadzić na podobne wyżyny życia duchowego.

O tem zapominać nie wolno.

Nie wolno o tem przedewszystkiem zapominać zarządom naszych stowarzyszeń, które już teraz, przygotowując się do wytężonej pracy w sezonie jesienno zimowym roku bieżącego powinny zastanowić się

nad sposobami pomocy dla swych członków, w kierunku umożliwienia im wzięcia udziału w rekolekcjach zamkniętych.

Jednocześnie rozpocząć się powinna żywa propaganda w stowarzyszeniach na rzecz rekolekcyj zamkniętych dla innych członków. Dotychczasowe uczestnictwo w rekolekcjach zamkniętych w naszej diecezji nie może nikogo zadowolić.

Jest rzeczą wprost smutną, że kursy urządzane dla członków Akcji Katolickiej liczą najmniej uczestników.

Świadczy to wybitnie o małem wciąż jeszcze zrozumieniu dla rekolekcji zamkniętych wśród członków Akcji Katolickiej.

Ten stan rzeczy musi się zmienić stanowczo. Bo nie wolno nam się łudzić, że zdołamy na właściwy poziom wznieść pracę w Akcji K., jeżeli nie podłożymy pod nią właściwego fundamentu, gwarantującego w całej rozciągłości zarówno jej znaczenie jak i trwałość.

A więc do pracy nad podstawami Akcji Katolickiej.

Pamiętajmy, że po ogłoszeniu instrukcji programowej jest to już nasz obowiązek organizacyjny.

Nie zapominajmy więc o nim!

Skąd czerpać wiadomości o Akcji Katolickiej?

Akcja Katolicka a Polska — *ks. Bross*	1.50 Zł.
Kodeks Akcji Katolickiej — *ks. Guerry*	6.50 „
Akcja Katolicka a duchowieństwo — *ks. St. Adamski* . .	2,– „
Katolikiem jestem! — *ks. Mader*	4,— „
Pius XI a Akcja Katolicka — *ks. Bross*	2,— „
Akcja Kat. według orzeczeń Stol. Ap. I i II t. — *ks. Bross*	12,— „
„ „ na I Kraj. Kongresie — *ks. Bross*	3,50 „
Statut Konst. i Regulamin A. K. w Polsce	0,70 „
Akcja Kat. a działalność gosp. społ. — *ks. A. Szymański* .	2,— „
Dusza nowoczesnego człowieka — *ks. Sawicki* . . .	4,— „
Rozwiązanie sprawy społecznej — *ks. F. Machay* . .	5,— „
Istota katolicyzmu — *ks. Adamski*	8,— „
Kuźnia Akcji Katolickiej — *O. K. Sudbrack* T. J. . .	2,50 „
Encyklika o małżeństwie chrześcijańskiem	2,— „
Katechizm małżeństwa chrześc. — *Prof. Vermeersch* T. J. .	2,— „
Encyklika o chrześcijańskiem wychowaniu młodzieży . .	1,50 „
Zadania duszpasterskie świeckich — *ks. F. Machay* . .	4,— „
Podręcznik Akcji Katolickiej — *ks. L- Civardi* . . .	6,50 „
Akcja Katolicka a organizacje kościelne — *Wł. Deptuła* .	1,20 „

Wydawca: **Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.** Redaktor: **Ks. Stanisław Gałązka**

Polskie Zakł. Graf. w Częstochowie, Bieganskiego 10. Tel. 15-93.

Zanim nabędziemy „Kodeks Akcji Kat.“ Ks. Guerryego.*)

Jak wiadomo tegoroczna instrukcja programowa zaleca m. in. studjum zasad A. K. na podstawie zarządzeń Episkopatu i na zasadzie „Kodeksu Akcji Katolickiej“ Guerrego oraz „Podręcznika Akcji Katolickiej“ Civardiego. Licząc się z tem, że wiele stowarzyszeń nie posiada jeszcze obu podręczników podajemy niżej dwa pierwsze artykuły ze wspomnianego „Kodeksu A. K.“, zawierające kilka tematów do przerobienia na zebraniach.

Art. 1 — Boskie pochodzenie Kościoła.

„Jednorodzony Syn Boży ustanowił na ziemi społeczność, nazwaną Kościołem“.

Art. 2. Posłannictwo Kościoła.

§ 1. „Kościół, to dzieło nieśmiertelne Boga miłosierdzia, ma za pierwsze i istotne zadanie zbawiać dusze i ułatwiać im zdobycie szczęścia niebiańskiego”.

§ 2. „Pan nasz Jezus Chrystus włożył nań obowiązek kontynnowania poprzez wieki tego samego wzniosłego i boskiego posłannictwa, które Mu Ojciec był powierzył”.

§ 3. „Tylko więc od kościoła można otrzymać prawo Chrystusowe. Kościół, tak jak Chrystus, jest dla człowieka Drogą. Chrystus jest nią sam przez się i przez swoją istotę; Kościół — dzięki posłannictwu mu powierzonemu i dzięki udzieleniu mu potęgi boskiej”.

*) Wyd. „Księżnica A. K.“ Nr. 2, stron 191 plus XXIII. Cena zł. 6.50.